

KIELZAĆ SIĘ (1) *vb impf*

3 sg *praes* kielżã się.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

*Prześlizgiwać się [w co i z czego]: sól łąży pypćiówi álbo flágmie/ íprawuiąc mierną ślíficość/ którą fye wízelka karmia w ciáło y z ciáła kielza *SienLek V3v*.*

Formacje współrdzenne: skielżać się; pokielżnąć się, skielżnąć się, wykielżnąć się.

KW